

Instabis 6. Hæc formalitas vel est aliquid distinctum ab entitate cuius est formalitas; vel non. Si primum; habetur intentum: quia cum sit aliquid, erit ens; ac proinde nouum ens: & hoc erit *ubi*. Si 2; ergo erit nihil; quia inter aliquid & non-aliquid non est medium: ergo nihil erit id quod denominabit locatum, contentum, &c. Resp. hæc formalitas est illa ipsa entitas, cuius est formalitas; videlicet duplex entitas continentis & contenti, loci & Petri: est, inquam, illæ duæ entitates non specificatiue secundum quod sunt entitates; seu secundum propriam earum speciem; sed reduplicatiue, propterea sunt sub mutuo respectu continentis & contenti.

Instabis 7. Dicere duas illas entitates sumptas reduplicatiue, est dicere sumptas propterea sunt in nostra mente; mens enim est quæ reduplicat. At vero continens & contentum, etiam propter actum sunt talia, sunt extra nostram mentem; & quæstio est an hæc formalitas sit idem cum illis duabus entitatibus, propterea sunt in se extra intellectum. Resp. cum dico sumptas reduplicatiue, propterea sunt sub mutuo respectu, &c. dico sumptas propterea ex parte sui sunt obiectum nostræ reduplicatiue; ut si autem sunt extra nostram mentem: sed ita sumi non est sumi specificatiue; quia sumi specificatiue est sumi secundum propriam cuiusque speciem & essentiam; quæ non dicit respectum, si præscindatur ab alia correlatiua ipsi extrinseca; sed eam solum debito modo positam respectum dicit.

Et puto hac solutione satisfactum omnino fuisse argumento aduersariorum qui, aut nouæ denominationis extrinsecæ fundamentum vellent esse intrinsecum, quod est euidenter impossibile; aut sane vellent denominationem locati esse necessario intrinsecam: hoc vero non dum probauimus; nec probabimus; cum ego oppositum probauerim &, ni fallor, demonstrauerim.

Ino addo ad solutionis meæ maiorem euidentiam, *m* retorqueri optime posse argumentum ab aduersariis factum, primo contra eos ex ipsis qui durationem cum re cuius est duratio identificari tenent: sic enim argumentor retenta forma argumenti ipsorum, & solum mutata materia. Res hæc durans hodie, potuit non durare hodie; & dies hæc potuit pariter esse absque re ista durante: ergo id quod est rem hanc durare hodie, seu rem hanc & diem hanc esse si- mul, seu rem hanc propterea hodie, &c. huiusmodi, est aliquid ab vtraque distinctum. Quod vero illi respondent in materia de tempore, putent à me pari iure posse responderi in materia de loco. Nam quod dicit Hurrad. disp. 17 metaph. § 6, esse discrimen quia duratio est per connotationem ad tempus, quo volante eadem duratio responderet diuersis eius partibus: locus autem apprehenditur fixus & immobilis; vnde idem *ubi* non responderet diuersis, &c. id, inquam, leue est; & debuit Hurrad. cogitare, quod quemadmodum res durans est permanens, tempusque circa eam mouetur; ita locus est quid permanens, & ad illum vel ab illo quodvis locatum mouetur, vel moueri potest, præsertim Aristoteli, qui nil nisi mobile vult esse locatum. Ergo sicut res durans potest ad hanc diem, qua ex hypothesi durat, determinari absque nouo ente sibi inhærente, & à se distincto, per quod formaliter daret; ita potest res locata ad hunc, in quo ex hypothesi est, locum determinari absque modo vbiationis à se distincto per quem formaliter sit locata.

Retorqueri *n* etiam potest argumentum contra eos qui tenent relationem non distingui à fundamento ac termino. Sic argumentor. Fundamentum potest esse sine relatione; item terminus: ergo relatio distinguitur ab vtroque. Vtrique respondebis ab vtroque seorsim, sed non ab vtroque simul. At ego insto. Id quod est *illa esse simul*, vel est aliquid ab illis collectiue sumptis distinctum; vel non: si primum; ergo relatio est quid distinctum; est enim illud eorum esse simul. Si secundum dicatur; patet mihi campus idem qui aduersariis pro instantiis superius factis pari modo retorquendus.

Dices est discrimen *o* quia impossibile est ut sint eodem instanti fundamentum ac terminus, quin sit relatio: at vero hic locus, & hoc locatum sunt eodem instanti; & tamen hoc locatum non consequenter est in hoc loco, nec est inter ea relatio continentis & contenti. Contra, imo in hoc ipso est paritas; quia sicut non possunt sub eodem instanti (quæ est sola conditio ab extrinseco requisita ad relationem) existere fundamentum ac terminus, quin actu referantur: ita non possunt in eadem parte spatij imaginarij (quæ est etiam sola ad hanc relationem conditio ab extrinseco requisita) existere locus hic realis, & Petrus; quin hoc ipso Petrus in hoc loco sit; & quin sit inter eos relatio continentis & contenti. Dico clarius, sicut non possunt coniungi hæc tria, videlicet hoc instans, paries albus A, & paries albus B, quin sit actualis relatio similitudinis, seclusis omnibus aliis: ita si ista tria coniungantur, videlicet hoc spatium imaginarium, hic locus realis, & Petrus; erit hoc ipso & seclusis omnibus aliis relatio Petri locati hic. At sicut illa tria possunt coniungi se solis absque modo distincto; ita hæc tria cum non sit difficilius coniungi ad spatium, quam coniungi ad instans; præsertim quia ut dicitur c. 11 instans temporis non minus est imaginarij, quam ipsum spatium; ne forte putes posse te ex hoc discrimen aliquod petere.

Dices iterum, *p* esse discrimen quia relatio similitudinis non est de nouo inter album A & album B.

Phil. Magn.

Gg 2

PROP. 5.

13

14

15

16

m Retor-
quetur ar-
gumentum
eo omnibus
factis in-
stantiis, ad
eos qui du-
rationem cu
re durante
non distin-
guunt.

17

n Retor-
quetur &
in eos qui
relationem
non distin-
guunt à
fund. &
term.

18

o Nec va-
let discrim-
en quod
asserunt;
imo in hoc
est paritas.

19